

**ИКОНОМИЧЕСКИ УНИВЕРСИТЕТ – ВАРНА
КАТЕДРА “ФИНАНСИ И КРЕДИТ”**

РЕФЕРАТ

**по дисциплината “Спецсеминар”
на тема:**

**„Промяна във фискалната политика на България – бъдеще
за бизнеса и конвергенция в ЕС”**

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е:

1. Въведение	3-4 стр
2. Фискалната политика и бизнеса	5-14 стр
3. Конвергенция на България в ЕС	14-20 стр
4. Заключение	20-22 стр
5. Използвана литература	23 стр

1. Въведение:

Политиката на икономическо и социално сближаване заема важно място в процеса на присъединяване към Европейския съюз. Провеждането на тази политика осигурява значителни ресурси от страна на общността, но същевременно поставя специфични изисквания към страните членки и особено към тези, които кандидатстват за членство в Съюза.

Членството в ЕС на практика представлява сблъсък на интереси, и най-вече на добре премерени сметки. Влизането в Евросъюза за всяка държава, и особено за страна като България означава приспособяване към определени икономически и политически критерии, наложени за всички страни-членки. В този момент България се бори и за справянето с дълговата криза в Европа, което допълва наложените изисквания към страните-член на ЕС. Страната ни е част от пакта „Евро плюс“, от стратегията за икономическо развитие „Европа 2020“, което налага промени във фискалната и данъчната й политика.

България все още понася остри критики по отношение ниската ефективност при събираемостта на данъците, липсата на информационна осигуреност и пренос на данни, фирмена заинтересованост при самото плащане на данъци, все още неефективната структура по отношение преките и косвените данъци (над $\frac{3}{4}$ от данъците в България са косвени), както и актуалният факт, че страната ни поема критики от ЕС по отношение на все по зачестилите случаи на данъчни измами, злоупотреби и увеличаващата се зона на сива икономика и извършване на редица законово нерегламентирани дейности. Факт е, че една значителна част от предприятията в страната работят в сивия сектор – не плащат данъци, такси и социални осигуровки и което е най-основното, че така създадените нормативна и институционална база, са вид стимули, не регулатори по отношение на тези измами и злоупотреби. Тези реалности са в ущърб на развитието на българския бизнес и на преките чуждестранни инвестиции в страната и е нужна твърда ръка и още реформи за достигане на един добър бизнес климат конкурентоспособен с останалите страни в Европа.

Преходът на България към пазарна икономика, утвърждаването на универсалните пазарни принципи в стопанската практика и постепенното нормализиране на политическата стабилност в страната са фактори, които в края на миналия век отвориха врати за приток на преки чуждестранни инвестиции, които на пръв поглед биха повишили икономическия растеж, наред с другите „оздравителни мерки”. България е страна, която има по-голям внос от износ и те са важен елемент от брутният вътрешен продукт на страната. Българското правителство провежда строга фискална политика за запазване на макроикономическа стабилност и създаване на условия за догонване на жизнените стандарти в Европейския съюз, съобразно европейските директиви.

Икономическата теория показва, че очакваната ефективност на фискалната политика като стабилизационен инструмент има граници на своите възможности. Необходимо е време, за да може ефекта от нейното задействане да достигне своя максимум. Успехът ѝ зависи от нейната адаптивност. Когато фискалните процедури не съответстват на изискванията на времето, те по правило имат обратен ефект.

Балансирането на държавния бюджет е крайъгълен камък на цялостната икономическа политика на правителството. При непроменена фискална политика, главен риск за бюджетната позиция представлява застаряването на населението и неговия ефект върху публичните финанси. Според демографските прогнози населението на страната се очаква да намалее значително. Застаряването на населението ще доведе до по-високи разходи за пенсии и здравеопазване, както и до по-ниски разходи за образование, поради намаление на децата в училищна възраст. Двата ефекта се компенсират взаимно и нетният ефект от застаряването на населението върху публичните финанси е около нулата. Резултатът означава, че текущата фискална политика спазва бюджетното ограничение, без да застрашава устойчивостта на бюджетната политика.

1. Фискалната политика и бизнеса

Градовете в България предлагат различни условия за правене на бизнес. Въпреки че голяма част от облагането и регулирането се определят на национално ниво, на местно ниво различията са факт – по отношение на местните данъци и такси, администрацията и електронното управление, а дори и като ниво на икономическа активност на населението (заетост, заплати, образование и инвестиции). Всички тези фактори влияят на бизнес средата и обуславят различията между общините.

Пътят към по-доброто местно самоуправление и по-добрите условия за правене на бизнес минава през създаването на подходяща среда, в която са налице стимулите за по-добро управление на местно ниво, както и чрез държавната политика.

В държавите от ЕС се прави ежегодно изследване на качеството на бизнеса, на условията за правене на бизнес в съответната страна. Такова изследване съществува и в България и се нарича индекс „Местни условия за правене на бизнес”. Индексът има за цел да изследва различията в бизнес средата на местно ниво и да посочи къде в България (в коя община или град) е най-лесно да се прави бизнес. Индексът включва всички 28 области в България. Индексът не изследва качеството на живот или богатството на хората в отделните градове. Индексът няма за цел и да покаже в кои градове бизнесът печели най-много. Нашият фокус пада единствено върху условията за правене на бизнес, притова по-скоро на административните. Не се взимат под внимание фактори като: наличие на пазар и съответно клиенти, инфраструктура, инвестиции, човешки капитал и т.н. Изследваме единствено административната тежест, налагана върху бизнеса под формата на данъци и такси, регулации, качество на административните услуги и корупция.

Индикатори

Индексът “Местни условия за правене на бизнес” се гради върху шест основни индикатора, като всеки един от тях има съставни (подиндикатори). Шестте основни индикатора имат равна тежест при определянето на крайния резултат. Индикаторите са следните: